

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3018200218
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3018200218.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD., členov JUDr. Aleny Radičovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v právnej veci žalobcov: 1) U. B. V. a spol., pozemkové spoločenstvo, so sídlom K. T., Z. nad Z., IČO: XX XXX XXX, 2) R. R. K., bytom G. č. XX, obaja právne zastúpení Mgr. Alenou Gregorovou, advokátkou so sídlom Horná 54, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Nám. L. Štúra 7/7, Bánovce nad Bebravou, za účasti 1) R. V. M., bytom G. 3, 2) Z. a.s., so sídlom Y. cesta XXXX, X. nad O., IČO: XX XXX XXX, 3) B. združenie N. M. G., so sídlom P.O.Z. 9, G., IČO: XX XXX XXX, ďalší účastníci 1) a 3) právne zastúpení JUDr. Norbertom Horváthom, advokátom so sídlom Slnecná 592/2, Galanta, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č.j. OU-BN-B.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 11.05.2018, takto

rozhodol:

I. Krajský súd žalobu žalobcu 1) o d m i e t a.

II. Z r u š u j e opatrenie žalovaného Okresného úradu Bánovce nad Bebravou, pozemkový a lesný odbor č.j. OU-BN-B.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 11.05.2018 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2) úplnú náhradu trov konania.

IV. Žalobcovi 1) a ďalším účastníkom konania sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 06.07.2018 bola Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj „správny súd“) doručená správna žaloba, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti opatrenia žalovaného č.j. OU-BN-B.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 11.05.2018 (ďalej aj „napadnuté opatrenie“), ktorým žalovaný zaevidoval Zmluvu o užívaní Poľovného revíru N., uzatvorenú dňa 02.11.2017 podľa § 13 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“) v prospech užívateľa - B. združenia N. M. G..

2. Petitom správnej žaloby sa žalobcovia domáhali zrušenia napadnutého opatrenia žalovaného z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d) a písm. e) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“).

3. Úvodom správnej žaloby pripomenuli, žalobcovia, že Poľovný revír N. M. (ďalej aj „PR N. stôl“) bol uznaný rozhodnutím bývalého Y. úradu G. č. LÚ/XXX/XXXX zo dňa 22.02.1995. Žalobcovia ako vlastníci poľovných pozemkov v PR N. stôl, resp. ako splnomocnenci za ďalších vlastníkov poľovných pozemkov v správnej žalobe namietajú, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov PR N. M. konané dňa 26.10.2017 v Nových Zámkoch (ďalej aj „Zhromaždenie“), na ktorom mali byť okrem iného

prijaté uznesenia o využití poľovného revíru, o náhrade za jeho užívanie, aj o užívateľovi, s ktorým bude zmluva o postúpení užívania PR N. stôl uzatvorená, no najmä hlasovanie na tomto zhromaždení, neprebegli v súlade so zákonom o poľovníctve a teda pokiaľ správny orgán napriek tomu zaevidoval zmluvu o postúpení užívania PR N. stôl uzatvorenú dňa 02.11.2017, konal v rozpore so zákonom o poľovníctve.

4. Z listiny prítomných zo Zhromaždenia podľa žalobcov jednoznačne vyplýva, že zvolávatelia hrubo porušili nielen ustanovenia zákona o poľovníctve ale i Občianskeho zákonníka a najmä zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 97/2013 Z.z.“). Práva niektorých zástupcov vlastníkov poľovných pozemkov boli popreté a niektorým bolo priznaných niekoľkonásobne viac práv než im patrí a teda zámerne a vedome zvolávatelia vytvorili fiktívnu nadpolovičnú väčšinu hlasov vlastníkov poľovných pozemkov, ktorú využili v prospech Poľovníckeho združenia N. G., ktorá spoločnosť sa tak mala stať a po zaevidovaní zmluvy zo dňa 02.11.2017 aj stala užívateľom PR N. stôl. Konanie zvolávateľov, ktorí opakovane zasahovali do deja a rozhodovali, kto môže a nemôže byť zaprezentovaný alebo kto a čo má hovoriť, zašlo až tak ďaleko, keďže si boli vedomí skutočnosti, že zákonným spôsobom nemôže byť dosiahnuté zákonom predpísané kvórum, t.j. 50% výmery všetkých poľovných pozemkov zahrnutých do PR N. stôl, že svojvoľne a bezdôvodne odmietli zapísanie právnických osôb založených podľa zákona č. 97/2013 Z.z. do listiny prítomných. Takto boli popreté práva nasledovných subjektov: Lesné spoločenstvo, pozem. spol. X., Združenie vlastníkov lesov a pôdy - pozemkové spoločenstvo B. a U. B. V. a spol., pozemkové spoločenstvo.

5. Tým, že zvolávatelia nezapísali zástupcov pozemkových spoločenstiev do listiny prítomných, získali podľa žalobcov na ich úkor hlasovacie práva pre seba a teda mohli týmto spôsobom nasimulovať dosiahnutie zákonného kvóra a väčšiny vo svoj prospech. Toto konanie realizovali tak, že získali od väčšieho množstva vlastníkov poľovných pozemkov splnomocnenia, ktorých znenie ich oprávňovalo hlasovať za celú výmeru poľovných pozemkov týchto subjektov zaradených do PR N. stôl a teda si protizákonne započítali aj výmeru jednotlivých vlastníkov na spoločných nehnuteľnostiach, za ktoré sú oprávnené na Zhromaždení hlasovať a ich zastupovať výlučne pozemkové spoločenstvá. Z tohto dôvodu vôbec nepripustili zástupcov pozemkových spoločenstiev k zápisu do listiny prítomných, lebo inak by museli odčítať výmeru spoločných nehnuteľností od svojich hlasovacích práv a nedosiahli by ani 33,34 % všetkých hlasovacích práv a teda nemali by ani dostatok hlasov na zvolanie Zhromaždenia. Protiprávne konanie zvolávateľov pokračovalo tým, že odmietli uznať časť splnomocnení obsiahnutých v nájomných zmluvách B. družstva U., a.s. a znížili tak hlasovacie práva niekoľkých vlastníkov, napr. L. K.. Okrem iného si zvolávatelia bez zákonného oprávnenia prisvojili aj právo zastupovať i obce E. - L. a G..

6. Zvolávatelia teda podľa žalobcov na základe fiktívnych údajov vyplývajúcich zo svojvoľného odmietnutia zapísania pozemkových spoločenstiev, neuznania splnomocnení a eliminácie duplicitného započítavania výmer tých istých pozemkov (vďaka duplicitným splnomocneniam vlastníkov pozemkov), sami seba uznali za zástupcov vlastníkov nadpolovičnej väčšiny poľovných pozemkov z výmery PR N. stôl. Počas priebehu zhromaždenia boli na toto konanie jednoznačne upozornení, o čom svedčia námietky v zápisnici, tieto varovania však odignorovali a zároveň úmyselne porušili svoju povinnosť zvolávateľov overiť zápisy do listiny prítomných s vedomím, že žalovaný nevykoná kontrolu obsahu listiny prítomných a ani dodržania formálnej stránky zákonnosti Zhromaždenia, pričom takto konali s vedomím, že v skutočnosti nedosahujú potrebnú nadpolovičnú väčšinu vlastníkov poľovných pozemkov počítanú z výmery pozemkov začlenených do poľovného revíru, ako si to vyžaduje § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve.

7. Podľa názoru žalobcov žalovaný nedostatočne preskúmal okolnosti týkajúce sa uzatvorenia Zmluvy o užívaní PR N. stôl zo dňa 02.11.2017. Správny orgán pri evidencii užívacej zmluvy je povinný preskúmať všetky okolnosti, ktoré mu ukladá zákon a teda skúmať aj to, kto je vlastníkom poľovných pozemkov v poľovnom revíri a aké sú ich výmery, a či subjekty, ktoré konajú, majú na takéto konanie oprávnenie. Len na základe takto vykonaného dokazovania môže správny orgán zistiť skutočný stav veci a vydať zákonné a riadne rozhodnutie. Pokiaľ sa správny orgán pred zaevidovaním zmluvy dostatočne nezaobereá skutočným podielom na celkovej výmere pozemkov vo vzťahu ku každému zo zúčastnených, resp. zastúpených na zhromaždení, nemôže dospieť k nespochybniteľnému záveru o tom, či sa na zhromaždení skutočne zúčastnili osoby, ktoré s ohľadom na výmeru poľovných pozemkov v poľovnom revíri mali nadpolovičnú väčšinu hlasov a ani k tomu, či a ako boli jednotlivé uznesenia schválené.

Žalovaný sa podľa žalobcov zjavne nezaoberal zisťovaním reálneho a aktuálneho stavu vlastníkov poľovných pozemkov a z toho vyplývajúceho podielu podstatného pre hlasovanie a následne nezistil dostatočne skutkový stav vo vzťahu k priebehu celého zhromaždenia ako aj k prijatým uzneseniam, resp. k tomu, či tieto vôbec boli prijaté potrebným počtom hlasov oprávnených subjektov.

8. Žalobcovia poukazom na rozhodnutia iných správnych súdov zdôraznili, že povinnosť správneho orgánu preskúmať v rámci konania predchádzajúceho evidencii zmluvy vlastnícku štruktúru pozemkov v poľovnom revíri vyplýva napr. aj z rozsudku Krajského súdu v Nitre sp.zn. 11S/26/2013 zo dňa 08.10.2013, ktorým zrušil opatrenie správneho orgánu o evidencii zmluvy, keď okrem iného uviedol: „...V administratívnom spise, týkajúcom sa predmetnej veci, ktorý bol súdu predložený žalobcom, sa nenachádzajú žiadne listiny preukazujúce, že subjekty označené v predloženej zmluve ako vlastníci, sú skutočne vlastníkami poľovných pozemkov v poľovnom revíri Y., ktorý bol uznaný rozhodnutím Okresného úradu v Zlatých Moravciach č. 2002/13680 zo dňa 30.05.2002. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení pritom jednoznačne vyplýva, že zmluvu uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastníkami spoločného poľovného revíru. Pokiaľ túto základnú náležitosť zmluvy žalovaný správny orgán neskúmal, nepochybne postupoval v rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami. Je potrebné vychádzať z toho, že od roku 2002, keď bol uznaný poľovný revír pod názvom Y., plynutím času nepochybne došlo k zmenám vo vlastníckych vzťahoch k pozemkom, ktoré tvoria tento poľovný revír a žalovaný sa mal touto otázkou zaoberať a trvať na aktualizácii vlastníckych vzťahov k poľovným pozemkom, pretože o užívaní poľovného revíru rozhoduje jeho vlastník, resp. vlastníci spoločného poľovného revíru... ..Notárska zápisnica I., Nz XXXXX/XXXX ... osvedčovala priebeh rokovania na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Y. (konanom dňa 16.12.2011), nie však tie náležitosti, ktoré mal skúmať žalovaný v konaní o evidencii zmluvy spísanej dňa 16.01.2012, teda vlastníctvo k spoločnému poľovnému revíru a existenciu splnomocnení pre zástupcov vlastníkov poľovných pozemkov. V tomto smere si správny orgán neobstaral doklady preukazujúce vlastnícke právo k dotknutým pozemkom a neskúmal najmä to, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej dvojtretinovú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, resp. ich zástupcovia a na základe akých splnomocnení sa tak stalo...“ Žalobcovia tiež dali do pozornosti správneho súdu rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24S/67/2015 zo dňa 15.01.2015, ktorý v obdobnej veci postupoval rovnako.

9. Podľa žalobcov sa teda žalovaný vzhľadom na uvedené nevysporiadal ani s naplnením podmienky podľa § 14 ods. 3 písm. a) zákona o poľovníctve, keďže nebolo v konaní spoľahlivo preukázané, že vlastníci potrebnou väčšinou hlasov určili užívateľa revíru, ba práve naopak, žalovaný mal všetky informácie a bol vyslovene upozornený na nezákonnosť priebehu Zhromaždenia a aj napriek tomu zmluvu zo dňa 02.11.2017 zaevidoval, čím vedome umožnil výkon práva poľovníctva v rozpore so zákonom a poškodil práva a oprávnené záujmy nie len žalobcov, ale aj iných vlastníkov poľovných pozemkov.

10. K správnej žalobe sa na výzvu správneho súdu písomne vyjadril žalovaný. Pripomenul, že Správny súdny poriadok priznáva aktívnu legitimáciu fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá spĺňa dva znaky: (1.) tvrdí, že bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch a (2.) skutočnosť uvedenú vyššie tvrdí výlučne ako účastník administratívneho konania, ktorého výsledkom je napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie. Žalobcovia nespĺňajú podľa žalovaného zákonom stanovené podmienky ani pre jednu z vyššie uvedených okruhov osôb, preto navrhol správnu žalobu pre nedostatok aktívnej legitimácie na strane žalobcov zamietnuť. K nesprávnej interpretácii príslušných ustanovení Správneho súdneho poriadku zo strany Žalobcov v otázke ich legitimácie na podanie žaloby došlo podľa žalovaného pravdepodobne v dôsledku skutočnosti, že v prípade poľovného revíru N. stôl boli žalovanému doručené v relevantnom čase dve zmluvy. Prvá zmluva bola zmluva o užívaní poľovného revíru uzatvorená medzi B. združením N. stôl G. a za prenajímateľa splnomocnencami Z., a.s. a R.. V. M.. Túto zmluvu žalovaný zaevidoval, pričom účastníkmi administratívneho konania, ktoré tomuto predchádzalo, boli výlučne (1.) Poľovnícke združenie N. stôl G. (2.) Z., a.s. a (3.) R.. V. M.. Neboli to žalobcovia, ktorí opatrenie žalovaného napadli všeobecnou správnu žalobou. Druhá zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzatvorená medzi Poľovníckou spoločnosťou Y. a za prenajímateľa splnomocnencami R.. R. K., Jozef Q., a Ing. R. M., pričom túto zmluvu žalovaný neaevidoval, o čom rozhodol opatrením č. OU-BN-B.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 16.05.2018, a to z dôvodu množstva formálnych a materiálnych chýb

a nedostatkov. V tomto prípade boli účastníkmi administratívneho konania (1.) B. spoločnosť Y., (2.) R.. R. K., (3.) V. Q. a (X.) R.. R. M..

11. K námietkam spochybňujúcim priebeh Zhromaždenia a na ňom uskutočnené hlasovanie žalovaný uviedol, že notárska zápisnica v súlade s § 16 Zákona tvorí podklad pre rozhodovanie o zaevidovaní, resp. nezaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru. Notárska zápisnica je verejnou listinou a preto skutočnosti v nej uvedené sa považujú za pravdivé, pokiaľ sa nepreukáže opak (názor Krajskej prokuratúry Bratislava uvedený vo vyjadrení Kd 198/16/1100-12 z 30. septembra 2016). Platnosť notárskej zápisnice osvedčujúcej Zhromaždenie nebola spochybnená a žalobca sa napriek svojim tvrdeniam relevantným spôsobom nedožadoval jej neplatnosti. Keďže notárska zápisnica nebola žiadnym relevantným spôsobom určená za neplatnú, musí ju správny orgán rešpektovať. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhodujú vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5. Správny orgán pred zaevidovaním Zmluvy preveril dodržanie ustanovení tohto paragrafu. T.j. že zvolávateľom bol zástupca najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov počítanej z výmery pozemkov. Že verejné vyhlášky boli zverejnené včas, že Zhromaždenie bolo uznášaniaschopné, že listina prítomných obsahuje predpísané náležitosti. Že boli zvolení splnomocnenci s určením rozsahu zastupovania vlastníkov poľovných pozemkov, a že priebeh Zhromaždenia bol osvedčený notárskou zápisnicou, ktorá obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti. Správny orgán preskúmal celý predložený materiál, ktorý žiadateľ predložil spolu so žiadosťou o evidenciu Zmluvy, najmä či zmluva obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 14 ods. 3 zákona, či ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastiaci nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona). Správny orgán rovnako zistil, že neboli splnené podmienky na nezaevidovanie Zmluvy, ktoré by bránili jej evidencii, ako aj skutočnosť, že na užívanie predmetného PR nebola už zaevidovaná iná zmluva. Rovnako preveril, že Zmluva bola uzatvorená medzi subjektmi podľa § 13 ods. 1 Zákona. Správny orgán pri zaevidovaní Zmluvy vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu s dodržaním zásady materiálnej pravdy.

12. Žalovaný tiež uviedol, že sa pred zaevidovaním Zmluvy zaoberal aj skutočnosťou spočívajúcou v rozdieloch vo výmere poľovných pozemkov v rozhodnutí o uznaní PR N. a výmere na listine prítomných, ktorá je o. i. vysvetlená v notárskej zápisnici. Výmera PR N. je podľa rozhodnutia z roku 1995 v rozsahu 2 877 ha a podľa stavu určeného oprávnenou právnickou osobou S. s.r.o. E. s použitím údajov z katastra nehnuteľností (M. a M.) s dátumom aktuálnosti k 03.04.2017, je táto výmera 2 889,6 ha. Rozdiel vo výmerách mohol podľa žalovaného vzniknúť viacerými spôsobmi - ROEP-om, nepoľovnými plochami, plynutím času a pod. Žalovaný zdôraznil, že uvedený rozdiel vo výmerách nemal žiaden vplyv na splnenie zákonných povinností, t.j. jednej tretiny výmery pri zvolaní Zhromaždenia, nad 50 % uznášaniaschopnosti Zhromaždenia, ani na nadpolovičnú väčšinu počítanú z výmery poľovného revíru, ktorou Zhromaždenie rozhodovalo.

13. Záverom vyjadrenia k správnej žalobe žalovaný uviedol, že sa pred zaevidovaním Zmluvy podrobne zaoberal všetkými listinnými dôkazmi, zaoberal sa vlastníckymi vzťahmi zrejmy z aktuálnych podkladov, ako napr. Analýza vlastníckych vzťahov na poľovných pozemkoch v spoločnom PR N. stôl vypracovaných firmou M. E. k 29.05.2017, rovnako vychádzal z dostupných podkladov lesníckeho geodetického informačného systému (L GIS), t.j. pozemkových spoločenských a poľovníckych organizácií, z katastrálneho operátu atď. Správny orgán pri evidencii Zmluvy postupoval zo spoľahlivo zisteného stavu veci s dodržaním zásady materiálnej pravdy.

14. K správnej žalobe sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrili aj ďalší účastníci v 1) a 3) rade. Poukázali na to, že žalobcovia napriek tomu, že dôkazné bremeno je na nich, žiadnym spôsobom nepreukázali, svoju žalobnú legitimitáciu podľa ust. § 178 ods. 1 SSP. Z obsahu správnej žaloby nie je zrejmé, či spĺňajú definíciu žalobcu v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, podľa ktorého žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Žalobcovia síce tvrdia, že sú vlastníckymi poľovnými pozemkami v rámci dotknutého poľovného revíru, no žiadnym dôkazom alebo aspoň návrhom na jeho vykonanie toto svoje tvrdenie nepodopierajú. Žalobcovia už vôbec nepreukazujú, v čom mali byť ukrátení na svojich právach a akým spôsobom. Táto skutočnosť opäť sama o sebe zakladá opäť dôvod na zamietnutie ich správnej žaloby.

15. Podľa názoru ďalších účastníkov v 1) a 3) rade je správna žaloba z hľadiska svojho obsahu spôsobilou byť skôr žalobou civilnou a nie správnu. Údajným vadám napadnutého opatrenia prípadne administratívneho postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal sa venuje len okrajovo a absolútne nepresvedčivo a bez akýchkoľvek dôkazov ho označuje za nezákonné.

16. Ďalší účastníci v 1) a 3) rade poukázali na ust. § 16 ods. 1, ods. 2 zákona o poľovníctve, podľa ktorých evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia. Okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1. Z obsahu týchto kogentných ustanovení je nepochybné ako rozsiahle a na čo zamerané dokazovanie je príslušný okresný úrad povinný vykonať, pričom s odkazom na článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nad rámec vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami stanoveného rozsahu ani nie je oprávnený dokazovanie v širšom rozsahu vykonať. Ďalší účastníci v 1) a 3) rade nemajú vedomosť o rozsahu skúmania podmienok v rámci administratívneho postupu, ktorý vydania napadnutého opatrenia zo strany žalovaného predchádzal. Majú však vedomosť o tom, že žiadatelia o evidenciu napadnutým opatrením zaevidovanej zmluvy o užívaní poľovného revíru predložili žalovanému všetky podklady, z ktorých je možné vyvodiť splnenie podmienok na zaevidovanie predmetnej zmluvy. Túto skutočnosť je zrejme možné preukázať obsahom administratívneho spisu žalovaného.

17. K námietke týkajúcej sa odmietnutia zaprezentovať pozemkové spoločenstvá do listiny prítomných ďalších účastníkov v 1) a 3) rade uviedli, že pri skúmaní podmienok na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nebolo v právomoci žalovaného skúmať tieto otázky. Navyše je potrebné dodať, že zástupcovia pozemkových spoločenstiev nepreukázali zvolávateľom zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov existenciu vlastníckeho práva pozemkových spoločenstiev k poľovným pozemkom v rámci dotknutého poľovného revíru a rovnako tak nepreukázali oprávnenie zastupovať vlastníkov spoločných alebo spoločne obhospodarovaných nehnuteľností združených v týchto pozemkových spoločenstvách. Pozvánka na zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov tvoriaca súčasť administratívneho spisu pritom obsahovala poučenie o tom, že účastník zhromaždenia sa musí preukázať pri prezentácii dokladom o vlastníctve poľovného pozemku a v prípade zastupovania vlastníka poľovného pozemku relevantným splnomocnením.

18. K otázke zastupovania obcí na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov ďalší účastníci v 1) a 3) rade uviedli, že niet všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorý by zakazoval štatutárovi obce udeliť plnomocenstvo na zastupovanie na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov. Ani samotní žalobcovia nekonkretizujú k porušeniu akého konkrétneho ustanovenia malo dôjsť. Navyše je nutné povedať, že vzhľadom na rozsah vlastníckeho práva dotknutých obcí bolo v právomoci starostov týchto obcí postupovať v danej veci bez toho, aby prípadné zastupovanie schválilo obecné zastupiteľstvo. Nevýhodnosť podmienok tvrdená žalobcami v tejto súvislosti je relatívna. Zákon o poľovníctve ukladá povinnosť vypísania verejnej obchodnej súťaže len za podmienok nastolených ustanovením § 13a zákona o poľovníctve, k čomu v danom prípade nedošlo. Navyše je opäť potrebné zdôrazniť, že žalovaný nemal právomoc skúmať túto námietku z vyššie uvedeného dôvodu.

19. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy, alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

20. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté,

21. Podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

22. Podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

23. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

24. Podľa § 191 ods. 1 SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

- a) bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,
- b) ho vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený,
- c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,
- e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci,
- f) skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- g) došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

25. Krajský súd v Trenčíne ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, vychádzajúc zo skutkového stavu v čase vydania napadnutého opatrenia. Zistil, že žaloba bola podaná riadne zastúpenými oprávnenými osobami, v zákonnej lehote a proti opatreniu, ktoré je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva.

26. Správny súd na prejednanie správnej žaloby nariadil na žiadosť žalobcov pojednávanie, na ktorom prítomní účastníci zotrvali na obsahu svojich písomných podaní.

27. Z administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, že dňa 26.10.2017 sa v Nových Zámkoch konalo zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov PR N.I, o čom bola dňa 02.11.2017 spísaná JUDr. B. O., notárom so sídlom v Nových Zámkoch, notárska zápisnica č. N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, I. 41600/2017. Z uvedenej notárskej zápisnice okrem iného vyplynulo, že vlastníci poľovných pozemkov 52,82 % väčšinou hlasov rozhodli o postúpení užívania poľovného revíru poľovníckej organizácii. V ďalšom hlasovaní rovnakou väčšinou rozhodli, že úhrada za užívanie Poľovného revíru N. stôl bude vo výške 3,- Eur vrátane DPH za jeden hektár výmery poľovného revíru na rok a následne hlasovaním rozhodli, že užívanie poľovného revíru postúpiť Poľovníckemu združeniu N. G..

28. Dňa 02.11.2017 bola podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve uzatvorená Zmluva o užívaní Poľovného revíru N. stôl medzi vlastními PR N. stôl prostredníctvom ich splnomocnencov - R.. V. M. a spoločnosti Z., a.s. - zvolených na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov a Poľovníckym združením N. stôl G. ako budúcim užívateľom PR N. stôl.

29. Dňa 14.03.2018 bola Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou predložená žiadosť o evidenciu Zmluvy o užívaní B. N. stôl zo dňa 02.11.2017.

30. Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, Pozemkový a lesný odbor, zmluvu zaevidoval dňa 11.05.2018 pod číslom OU-BN-B. XXXX/XXXXXX-X, o čom informoval Poľovnícke združenie N. G. listom zo dňa 11.05.2018.

31. Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, Pozemkový a lesný odbor, v inom konaní listom č. OU-BN-B.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 16.05.2018 oznámil Poľovníckej spoločnosti Y., že Zmluvu o užívaní B. revíru N. stôl, uzatvorenú dňa 29.10.2017 v prospech uvedenej poľovníckej spoločnosti nezaevidoval.

32. Podľa § 11 ods. 2 zákona o poľovníctve vlastní samostatného poľovného revíru alebo vlastní spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru.

33. Podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve užívanie poľovného revíru možno postúpiť písomnou zmluvou

- a) fyzickej osobe, ak vlastní viac ako 50% výmery poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru,
- b) poľovníckej organizácii podľa § 32,
- c) fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe registrovanej na území Slovenskej republiky, ktorá v poľovnom revíri vykonáva poľnohospodársku činnosť alebo lesnícku činnosť najmenej na 50% výmery poľovného revíru alebo na časti bažantnice (§ 7 ods. 2), alebo zvernice (§ 6 ods. 1),
- d) právnickej osobe registrovanej na území Slovenskej republiky, ktorá má vo svojej náplni vedeckú činnosť alebo pedagogickú činnosť v odbore poľovníctva.

34. Podľa § 14 ods. 1 zákona o poľovníctve zmluvu uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastníkmi spoločného poľovného revíru.

35. Podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve zmluva musí obsahovať najmä:

- a) identifikačné údaje užívateľa poľovného revíru a identifikačné údaje splnomocnencov podľa § 5 ods. 7 poverených podpisom zmluvy,
- b) údaje o poľovnom revíri podľa rozhodnutia o uznaní,
- c) výšku a spôsob vyplatenia dohodnutej náhrady za postúpenie užívania poľovného revíru za každý hektár poľovného pozemku,
- d) dohodnuté podmienky užívania poľovného revíru,
- e) podmienky zmien a doplnkov,
- f) dátum uzatvorenia zmluvy a podpisy zástupcov zmluvných strán,
- g) odklad účinnosti zmluvy podmienený zaevidovaním zmluvy okresným úradom.

36. Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

37. Podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

38. Podľa § 79 ods. 1 zákona o poľovníctve na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

39. Podľa § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13.

40. Predmetom súdneho prieskumu je opatrenie žalovaného č. OU-BN-PLO-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 11.05.2018, ktorým žalovaný podľa príslušných ustanovení zákona o poľovníctve zaevidoval Zmluvu o užívaní Poľovného revíru N., uzatvorenú dňa 02.11.2017 podľa § 13 zákona o poľovníctve v prospech užívateľa, ktorý je Poľovnícke združenie N. G..

41. Správny súd sa prioritne zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobcov. S poukazom na zákon č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločnostiach je možné uzavrieť, že zmyslom existencie a činnosti pozemkových spoločností je správa spoločnej nehnuteľnosti, s ktorou (alebo na ktorej) pozemkové spoločnosti hospodári. Spoločná nehnuteľnosť je v podielovom spoluvlastníctve členov spoločnosti a nie je majetkom spoločnosti, keďže pri vzniku pozemkového spoločnosti neprechádza vlastnícke právo k spoločnej nehnuteľnosti na samotné pozemkové spoločnosti. Súčasťou zmluvy o pozemkovom spoločnosti je podrobná špecifikácia spoločnej nehnuteľnosti podľa parciel a katastrálnych území a ich vlastníkov - členov spoločnosti. S poukazom na uvedené sa v konaní pred správnym súdom, napriek tomu, že správny súd právnej zástupkyňi žalobcov umožnil na pojednávaní k tejto otázke zaujať kvalifikované stanovisko, nepodarilo preukázať aktívnu legitímáciu žalobcu 1), t.j. Urbariátu B. V. a spol. pozemkové spoločnosti. Správny súd má k dispozícii iba doklad preukazujúci právnu subjektivitu žalobcu 1) - výpis z registra pozemkových spoločností, nie však dôkazy preukazujúce, za akých konkrétnych vlastníkov poľovných pozemkov žalobcu 1) v konaní pred správnym súdom vystupuje, ani to, v akom rozsahu títo správne súdu neznámi vlastníci poľovných pozemkov postúpili na žalobcu 1)

svoje práva súvisiace s možnosťou rozhodovať o uzatvorení zmluvy podľa § 13 zákona o poľovníctve. S poukazom na uvedené správnu žalobu žalobcu 1) odmietol, majúc za to, že vo vzťahu k žalobcovi 1) je potrebné považovať ju za takú, ktorá bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

42. U žalobcu 2) možno jeho aktívnu legitimáciu považovať za preukázanú, keďže ide o jedného z vlastníkov poľovných pozemkov patriacich do Poľovného revíru N. stôl, pričom táto skutočnosť vyplýva aj z dokladov, s ktorými bola na súd podaná správna žaloba. Správny súd pripomína, že o postúpení užívania poľovného revíru rozhodujú vlastníci poľovných pozemkov poľovného revíru hlasovaním, pričom s takýmto postupom musia súhlasiť vlastníci vlastiaci najmenej 50 % výmery poľovných pozemkov z celkovej výmery poľovného revíru. Ak splnomocnenci zvolení na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov uzatvárajú s budúcim užívateľom poľovného revíru zmluvu podľa § 13 zákona o poľovníctve, činia tak aj za prehlasovaných vlastníkov poľovných pozemkov a aj v ich mene je následne na príslušný orgán verejnej správy podávaný návrh (žiadosť) o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutím väčšiny sú viazaní aj prehlasovaní vlastníci, ktorí na otázku užívania poľovného revíru môžu mať iný názor ako väčšina, ktorá rozhodla. Hmotnoprávne postavenie prehlasovaných vlastníkov poľovných pozemkov je z pohľadu súkromného práva dotknuté už výsledkom hlasovania a následným uzatvorením zmluvy o užívaní poľovného revíru splnomocnencami vlastníkov, z hľadiska práva verejného je dokonané (t.j. jeho právne účinky nastávajú) aktom evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru príslušným orgánom verejnej správy.

43. Otázku, ktoré skutočnosti sú správne orgány povinné skúmať pri vyhodnocovaní splnenia podmienok na zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru uzatvorenej podľa § 13 zákona o poľovníctve, rieši v rovine normatívnej regulácie ustanovenie § 16 ods. 1 a ods. 2 zákona o poľovníctve. V rovine právno-aplikačnej už zaujal k parciálnym aspektom uvedenej otázky právny názor aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to napr. v rozsudku sp. zn. 4Sžo/72/2014 zo dňa 06.10.2015, keď uviedol nasledovné: „Podmienky, na základe ktorých možno postúpiť písomnou zmluvou o užívaní poľovného revíru inému subjektu, aké podmienky musia byť splnené, aby vôbec došlo k postúpeniu užívania konkrétneho poľovného revíru, stanovuje zákon č. 274/2009 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/274/>> Z.z. Prvou a základnou podmienkou je, že zmluvu musia podpísať vlastníci spoločného poľovného revíru vlastiaci najmenej dvojtretinovú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (pozn. správneho súdu - uvedená podmienka bola zákonom č. 115/2003 Z.z. modifikovaná potrebou dosiahnutia nadpolovičnej väčšiny). Táto podmienka musí byť splnená už v čase uzatvárania zmluvy podľa § 13 ods. 1, a to doložením dokladov o vlastníctve konkrétneho vlastníka pozemku zaradeného do poľovného revíru v čase jej uzatvárania, aby bolo možné naplniť hmotnoprávnu podmienku na uzavretie zmluvy podľa § 13 zákona č. 274/2009 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/274/>> Z.z. a zistiť dvojtretinovú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Splnenie zákonnej podmienky musí byť preukázané v čase uzatvárania zmluvy a následne je preverené správnym orgánom po predložení žiadosti o zaevidovanie zmluvy o postúpenie užívania poľovného revíru v zmysle zákona č. 274/2009 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/274/>> Z.z.“ V ďalšom texte odôvodnenia citovaného rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že „notár v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/274/>> len osvedčil priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných revírov, neosvedčil však splnenie zákonnej podmienky stanovenej pre evidenciu zmluvy v § 16 ods. 1 cit. zákona. Osvedčiť priebeh zhromaždenia vlastníkov a osvedčiť, že zmluvu podpísala zákonná väčšina vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri, sú dve rozdielne skutočnosti, ktoré odvolatelia nesprávne a nelogicky považujú za totožné. Čiže notár neosvedčil, že predmetnú zmluvu podpísala zákonom stanovená väčšina, túto skutočnosť má povinnosť skúmať lesný (okresný) úrad ako podmienku pre jej evidenciu.“ Na prezentovaných záveroch Najvyšší súd Slovenskej republiky zotrval aj v rozsudku sp. zn. 4Sžr/73/2016 zo dňa 06.06.2017.

44. Judikatórnu líniu vytyčenú už citovanými rozsudkami si Najvyšší súd Slovenskej republiky zachoval aj v rozsudku sp. zn. 3Sžk/15/2017 zo dňa 21.03.2018, v ktorom okrem iného uviedol nasledovné: „Podmienky, aké musia byť splnené, aby vôbec došlo k postúpeniu užívania konkrétneho poľovného revíru, stanovuje zákon č. 274/2009 Z.z. Prvou a základnou podmienkou je, že zmluvu musia podpísať vlastníci spoločného poľovného revíru vlastiaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Táto podmienka musí byť splnená už v čase uzatvárania zmluvy podľa § 13 ods. 1, a to doložením dokladov o vlastníctve konkrétneho vlastníka pozemku zaradeného do poľovného revíru v čase jej uzatvárania, aby bolo možné naplniť hmotnoprávnu podmienku na uzavretie

zmluvy podľa § 13 zákona č. 274/2009 Z.z. a zistiť nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Splnenie zákonnej podmienky musí byť preukázané v čase uzatvárania zmluvy a následne je preverené správnym orgánom po predložení žiadosti o zaevidovanie zmluvy o postúpenie užívania poľovného revíru v zmysle zákona č. 274/2009 Z.z. Pokiaľ vlastníci (vzhľadom na veľký počet spoluvlastníkov pozemkov v poľovnom revíri) nepodpíšu takúto zmluvu o postúpení užívania poľovného revíru osobne, je potrebné relevantným dokladom, t.j. písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka koná a v akom rozsahu, kedy plná moc bola udelená, aby posudzovaný právny úkon bol perfektný z hľadiska hmotnoprávnych podmienok zákona. K obdobnému záveru dospel Najvyšší súd SR vo svojom skoršom rozhodnutí sp. zn. 4Sžo/72/2014 zo dňa 06.10.2015. Žalovaný týmto podmienkam konania pred rozhodnutím o zaevidovaní predloženej žiadosti v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. nevenoval dostatočnú pozornosť a nezistil skutočný stav vecí, teda sám neskúmal, či zmluva o užívaní poľovného revíru zo dňa 01.02.2013 spĺňa zákonné náležitosti, teda či je platne uzavretá. Účinnosť zmluvy o užívaní poľovného revíru je podmienená zaevidovaním zmluvy úradom. Až zaevidovaním zmluvy príslušným úradom sa možno domáhať úspešného plnenia zo zmluvy. Zaevidovanie zmluvy tak nemá len evidenčný charakter, ale priamo sa dotýka vlastníckych práv na poľovných pozemkoch. Zákon č. 274/2009 Z.z upravil postup príslušného orgánu verejnej správy pri rozhodovaní o takýchto zmluvách odlišne, ako to bolo v predchádzajúcom zákone č. 23/1962 Zb. o poľovníctve, ktorý bol účinný do 31.08.2009, v tom, že orgán verejnej správy už nevydáva rozhodnutie o schválení zmluvy o užívaní poľovného revíru, ale predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávnych, ako aj procesnoprávnych podľa zákona č. 274/2009 Z.z., v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu. Pripustením opačného výkladu, a teda, že orgán verejnej správy pri zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru skúma len formálne skutočnosti vymedzené zákonom č. 274/2009 Z.z. by mohla nastať situácia, že orgán verejnej správy by zaevidoval akúkoľvek zmluvu, ktorá by spĺňala len formálne skutočnosti, pričom z hľadiska hmotnoprávnych podmienok zákona by nemusela spĺňať ani jednu. V zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. je orgán verejnej správy oprávnený zaevidovať len takú zmluvu, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Z uvedeného vyplýva, že orgán verejnej správy je povinný preskúmať, či predmetnú zmluvu skutočne uzatvorila nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov. Bez takéhoto skúmania ju nie je oprávnený zaregistrovať, keďže nemá preukázanú ani túto základnú podmienku.“

45. Správny súd vzhľadom na podobnosť skutkových okolností však poukazuje najmä na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28.03.2019, v ktorom sa kasačný súd, potvrdzujúc svoju skoršiu judikatúru, pomerne podrobne a súčasne inštruktívne vyjadruje k problematike evidencie zmlúv o užívaní poľovného revíru, zohľadniac aj situáciu, keď boli súčasne (alebo v krátkom čase po sebe) podané tomu istému správne orgánu dve navzájom si konkurujúce zmluvy o užívaní toho istého poľovného revíru, čo je aj prejednávaný prípad, keďže z administratívneho spisu je zrejmé, že žalovaný listom č. T. zo dňa 16.05.2018 oznámil Poľovníckej spoločnosti Y., že Zmluvu o užívaní Poľovného revíru N. stôl, uzatvorenú dňa 29.10.2017 v prospech tejto (konkurenčnej) poľovníckej spoločnosti nezaevidoval. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28.03.2019 uvádza nasledovné: „Napriek tomu, že na konanie o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 13 zákona o poľovníctve sa nevzťahuje Správny poriadok (§ 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve), okamihom zaevidovania, resp. nezaevidovania takejto zmluvy oprávnený zo zmluvy nadobúda právo (resp. mu nebolo priznané právo) na užívanie poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru a súčasne z toho plynúce povinnosti (§ 25 zákona o poľovníctve). Rozhodnutie orgánu verejnej správy na úseku poľovníctva o zaevidovaní, resp. nezaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru preto podlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve. Proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je teda špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a napĺňať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho

poriadku (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 721/2016-39 z 08.03.2017). V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická, majúca formálno-technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.“

46. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej v rozsudku sp. zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28.03.2019 pokračuje prezentovaním názoru, že „okresný úrad je v konaní o evidencii predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá medzi vlastníkom poľovného revíru resp. vlastními spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o poľovníctve, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve) a či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov, vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) resp. prostredníctvom zástupcov, splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve. V konaní je taktiež potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal a v akom rozsahu a kedy bola plná moc udelená. Žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru obsahuje ako povinnú prílohu notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), pričom táto notárska zápisnica musí obsahovať prílohu, ktorou je listina prítomných s náležitosťami uvedenými v § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve. Je úlohou žalovaného ako správneho orgánu zhromaždiť podklady, z ktorých vyplynie, či boli zákonné podmienky pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru splnené.“

47. Najvyšší súd Slovenskej republiky v citovanom rozsudku tiež pripomína, že „v zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. V tejto súvislosti dáva kasačný súd do pozornosti, že notár v notárskej zápisnici podľa § 64 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) osvedčuje skutočnosť, ktorú bol schopný vnímať svojimi zmyslami, teda osvedčuje opis deja, ktorý sa uskutočnil v jeho prítomnosti. Notár nevykonáva právne hodnotenie a nepotvrďuje súlad zaznamenaného skutkového stavu so zákonom. V žiadnom prípade nemožno takto spísanú notársku zápisnicu chápať ako osvedčenie, že daný dej sa aj uskutočnil v súlade so zákonom, teda že boli splnené všetky podmienky, ktoré právne predpisy na daný dej vyžadujú. Notár nevstupuje do daného deja, neposkytuje právne rady a ani neusmerňuje priebeh deja. Z uvedeného vyplýva, že notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov nenahrádza prieskumnú činnosť správneho orgánu, či boli splnené zákonné podmienky na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru. Povinnosťou správneho orgánu v priebehu procesu posudzovania dokumentov predložených na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru je aj vylúčenie negatívnych podmienok evidencie v zmysle § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve, podľa ktorého okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.“

48. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28.03.2019 ďalej uvádza, že „za situácie, kedy boli žalovanému predložené na evidenciu dve zmluvy o užívaní toho istého poľovného revíru, bolo skutočnosťou, rozhodujúcou pre vydanie rozhodnutia o nezaevidovaní neskôr uzavretej zmluvy podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve (t.j. z dôvodu, že na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva), nielen časové hľadisko uzavretia predložených zmlúv, ale aj to, či v prípade skôr uzavretej zmluvy boli splnené podmienky ustanovené zákonom na postúpenie užívania poľovného revíru zmluvou podľa § 13 zákona o poľovníctve a na jej následnú evidenciu... .. Správny orgán konajúci v zmysle § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z.z. v platnom znení je povinný podľa názoru súdu v oznámení o nezaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru sa vysporiadať aj s dôvodmi, pre ktoré takto rozhodol, nakoľko z logiky veci je zrejmé, že len jedna predložená zmluva môže spĺňať zákonné požiadavky na evidenciu, čiže musí ozrejmiť na základe akej správnej úvahy dospel k záveru, že žiadosti o zaevidovanie zmluvy nevyhoveli. Aj v prípade takéhoto oznámenia sa jedná o individuálny správny akt, s ktorým sú spojené práva a povinnosti, bez ohľadu na to, v akom type správneho konania

sa rieši spor o právo, ktoré vzhľadom na svoju povahu nemôže byť vylúčené z právomoci súdu, z čoho potom vyplýva nevyhnutnosť jeho odôvodnenia tak, aby bolo preskúmateľné. Rozhodne nepostačuje iba konštatovanie, že bolo zaevidovaná už iná zmluva, ale je potrebné preskúmateľné odôvodnenie, z ktorého je zrejmé prečo a ktorá zmluva bola zaevidovaná a z akých dôvodov dospel správny orgán, že účastníci zaevidovanej zmluvy splnili zákonné požiadavky na evidenciu zmluvy, najmä posúdenie, či konali so skutočnými vlastníkmi, so zodpovedajúcimi výmerami, ako aj či súhlasy vlastníkov boli bezchybné.“

49. Záverom rozsudku sp. zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28.03.2019 Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôraznil, že „cieľom zákonodarcu, napriek vylúčeniu použitia Správneho poriadku v procese evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 13 zákona o poľovníctve, nebolo zakotviť do právneho poriadku prostriedok dosahovania nezákonných rozhodnutí (postupov, opatrení). ...Okresný úrad, ktorému osobitný právny predpis (zákon o poľovníctve) zveril pôsobnosť pri správe poľovníctva, je ako orgán verejnej správy povinný postupovať v súlade so zásadou zákonnosti, ktorá vyjadruje požiadavku na súladnosť postupov a rozhodovania správnych orgánov s právnymi predpismi. Tým je vylúčená akákoľvek svojvoľnosť správneho orgánu rozhodovať o tom, od koho bude povinnosti ustanovené zákonom vyžadovať a od koho nie. A teda pri porušení základných pravidiel správneho konania (§ 3 Správneho poriadku) a na nich nadväzujúcich inštitútov správneho konania - požiadavka na spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci (§ 3 ods. 5, § 32 ods. 1, § 46 Správneho poriadku) a na riadne odôvodnenie rozhodnutia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) je túto skutočnosť možné orgánu verejnej správy vytýkať v rámci prieskumu jeho rozhodnutia (opatrenia) správnym súdom.“

50. Preskúmaním veci v intenciách aktuálnej právnej úpravy a jej ustálenej aplikácie konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospel správny súd k záveru, že správna žaloba žalobcu 2) ako jedného z vlastníkov poľovných pozemkov tvoriacich PR N.e dôvodná. Žalovaný už z pripojenej notárskej zápisnice si mohol byť vedomý toho, že priebeh zhromaždenia sprevádzali sporné momenty, ktoré vniesli so rozhodovacieho procesu neistotu, pričom časť vlastníkov, resp. subjektov považujúcich sa za ich zástupcov, spochybnila deklarovanú väčšinu potrebnú na dosiahnutie uznášaniaschopnosti a efektívne prijímanie rozhodnutí. Žalobca 2 patrí do tejto skupiny. Za takejto skutkovej situácie si zásady dobrej verejnej správy vyžadovali od žalovaného venovať pozornosť nielen náležitému zisteniu skutkového stavu, ale aj odôvodneniu opatrenia o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru, pretože je iné zaevidovať zmluvu vtedy, ak nikto nič nenamieta a iné, ak už samotný priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov navodzuje potrebu podrobne preskúmať právny základ zmluvy o užívaní poľovného revíru, berúc do úvahy fakt, že aj žalovaný z pozície evidenčného orgánu si bol vedomý toho, že je tu iný subjekt, ktorý sa na totožný poľovný revír pokúša približne v rovnakom čase dosiahnuť zaevidovanie konkurujúcej zmluvy o užívaní poľovného revíru. Hoci zo správnej žaloby jednoznačne vyplýva iba námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, potom za situácie, keď nie je možné zistiť, ako a či vôbec sa žalovaný dostatočne vypořiadal s požiadavkou na riadne zistenie skutkového stavu pre absenciu akéhokoľvek odôvodnenia preskúmaného opatrenia, možno vadu nepreskúmateľnosti opatrenia pre nedostatok dôvodov považovať za súčasť vady nedostatočného zistenia skutkového stavu. Za nepreskúmateľné možno považovať také rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, z ktorého nemožno zistiť, ako bolo rozhodnuté, o čom bolo rozhodnuté alebo prečo bolo rozhodnuté práve tak a nie inak. Keďže žalovaný správny orgán v napadnutom opatrení pre úplnú absenciu odôvodnenia bližšie nevysvetlil, ako skúmal splnenie podmienky podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve pri zmluve o užívaní poľovného revíru zo dňa 02.11.2017, ktoré skutočnosti vzal do úvahy, ktoré naopak vnímal pre právne posúdenie veci ako irelevantné, a prečo zmluvu finálne vyhodnotil ako spôsobilú na zaevidovanie, zaťažil napadnuté opatrenie vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, čím došlo k naplneniu hypotézy právnej normy ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d) SSP.

51. Ako vplynulo z citovaných rozsudkov (napr. sp. zn. 3Sžk/15/2017), „orgán verejnej správy je povinný preskúmať, či predmetnú zmluvu skutočne uzatvorila nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov. Bez takéhoto skúmania ju nie je oprávnený zaregistrovať, keďže nemá preukázanú ani túto základnú podmienku.“ Keďže napadnuté opatrenie žalovaného neobsahuje žiadne odôvodnenie, treba mať za to, že žalovaný týmto podmienkam konania pred rozhodnutím o zaevidovaní predloženej žiadosti v zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve nevenoval dostatočnú pozornosť a nezistil skutočný stav veci, keďže ani administratívny spis neposkytuje dôkaz o opaku. Nakoľko nemožno z obsahu administratívneho spisu preukázať opak, treba mať za to, že žalovaný neskúmal, či zmluva o užívaní

poľovného revíru zo dňa 02.11.2017 spĺňa zákonom o poľovníctve vyžadované náležitosti, teda či je platne uzavretá, čím zažal správne konanie a jeho výsledok - napadnuté opatrenie - vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, odôvodňujúcou potrebu zrušenia napadnutého rozhodnutia aj z dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP.

52. S poukazom na uvedené, považujúc žalobu žalobcu 2) za dôvodnú, správny súd zrušil napadnuté opatrenie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v rámci ktorého, riadiac sa právnym názorom správneho súdu, opätovne rozhodne.

53. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP a v konaní úspešnému žalobcovi 2) priznal proti žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd podľa § 175 ods. 2 SSP.

54. Vo vzťahu k žalobcovi 1) správny súd o trovách konania rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP (odmietnutie žaloby).

55. Vo vzťahu k ďalším účastníkom konania správny súd rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 169 SSP, v zmysle ktorého má ďalší účastník právo na náhradu iba tých trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú mu správny súd uložil. Keďže správny súd ďalším účastníkom konania žiadne povinnosti subsumovateľné pod ustanovenie § 169 SSP neukladal, nevzniklo ani im právo na náhradu trov konania.

56. Rozhodnutie senátu správneho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia tohto rozsudku na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne.

V kasačnej sťažnosti je potrebné uviesť všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP, t.j. ktorému správne súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.